

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

HOTĂRÂREA NR 529

Din 30.11.2009

Colegiul Director

1. Dezideriu Gergely - Membru
2. Istvan Haller - Membru
3. Dragoș Tiberiu Niță - Membru
4. Anamaria Panfile - Membru
5. Roxana Paula Truinea - Membru

Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, întrunit în data de 30.11.2009, a dezbătut petiția nr 8973/09.12.2005 formulată de către colectivul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău, cu sediul în str. Mihai Eminescu, nr.2, jud. Bacău.

În fapt, petenții s-au adresat cu o sesizare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în care semnalau faptul că Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a emis Ordinul nr.211/C3/2.12.2005 prin care s-a stabilit ca plata primelor de concediu pe anii 2003-2004 să fie făcute numai către acele colective care le-au obținut prin hotărâre judecătorească.

Astfel, petenții apreciază ca având un caracter discriminatoriu, pe de o parte, motivat de faptul că fondurile necesare plăților integrale există, iar pe de altă parte, hotărârile judecătorești obținute de alți magistrați confirmă și statuează o situație de fapt și de drept aplicabilă tuturor salariaților ce intră sub incidența legii de salarizare a magistraților.

În urma solicitării unui punct de vedere din partea Ministerului Justiției au fost comunicate următoarele:

- dispozițiile Ordinului nr. 211/C3/02.12.2005 prin care s-a aprobat plata drepturilor bănești reprezentând prima de vacanță aferentă anilor 2003-2004, numai în baza hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile nu au caracter discriminatoriu;
- M.J susține că nu suntem în prezența unei discriminări, întrucât nu se poate vorbi de un drept recunoscut prin lege

- astfel se arată că OUG nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, intrată în vigoare la 1 ianuarie 2003, nu mai prevede pentru magistrați și personalul de specialitate juridică asimilat, dreptul la primă pe perioada concediului de odihnă.

În drept, examinând petiția, actele depuse la dosar, dispozițiile legale incidente, Colegiul Director este de opinie că aspectele sesizate exced competențelor Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Pornind de la premisa că în cauză împrejurarea nașterii tratamentului diferențiat s-ar fi circumstanțiat prin adoptarea Ordinului nr.211/C3/2.12.2005 raportat la modalitatea în care a interpretat și aplicat prevederile legale în cauză Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Colegiul Director este de opinie ca, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu este competent să analizeze situația de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective ale petenților sub aspectul efectelor produse în privința categoriilor de persoane vizate de Ordinul în cauză spre deosebire de cele nevizate, deoarece, acest aspect precum și modul de interpretare și de aplicare a legii sunt de competența instanțelor de judecată. Colegiul director nu poate reține materializarea circumstanței tratamentului diferențiat prin Ordinul în cauză, deoarece legalitatea acestuia în raport cu prevederile legale criticate în obiectul petiției de față poate fi statuat pe cale judecatorească.

De altfel, fondul cauzei este sine qua non legat de un aspect de legalitate ce decurge din interpretarea și aplicarea legii, coroborat cu soluțiile pronunțate de instanțele de judecată. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanței de judecată în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004).

Având în vedere aspectele de mai sus, argumentele cât și petiția astfel cum este formulată, Colegiul Director nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. se va raspunde petenților în sensul celor hotarâte
3. clasarea dosarului

COLEGIUL DIRECTOR

1. Dezideriu Gergely - Membru

2. Istvan Haller - Membru

3. Dragoș Tiberiu Niță - Membru

4. Anamaria Panfile – Membru

5. Roxana Paula Truinea - Membru

The image shows five handwritten signatures in black ink, each corresponding to one of the members listed on the left. The signatures are written in a cursive style. The first signature is for Dezideriu Gergely, the second for Istvan Haller, the third for Dragoș Tiberiu Niță, the fourth for Anamaria Panfile, and the fifth for Roxana Paula Truinea.

Data 20.01.2010